

चला, चला. लवकर चला. मोठार गाडीत बसा.
 आज आपण नायगरा धबधबा पहायला जाणार आहोत.
 हा धबधबा जगातील मोठा धबधबा आहे.
 घाई करू नका. पळू नका. सावकाश चाला.
 धबधबा वाकून पाहू नका.
 अबब !! किती मोठा हा धबधबा. किती पाणी वाहते.
 बापरे !! पाणी पडताना किती मोठा आवाज येतो.
 हा आवाज दुर्घन देखिल ऐकू येतो.
 वा ! वा ! वा ! किती सुंदर दिसतो.
 अ हा हा ! खूपच छान.
 एकदम मनात भरला. सारखे बघतच राहवे असे घाटते.

अकबर आणि बिरबल एकदा फिरायला गेले होते.
 चालता चालता अकबर राजा अचानक थांबला.
 अकबराने बोटाने वाळूत एक रेघ मारली आणि
 बिरबलाला विचारले "ही रेघ पाहिलीस? ही रेघ लहान
 करायची. पण पुसायची नाही. ते तू करून दाखव."
 बिरबलाने एकदा अकबरा कडे पाहिले व एकवेळ
 रेघेकडे पाहिले. थोडा विचार केला. पटकन खाली
 वाकला. रेघे शेजारी दुसरी एक लांब रेघ मारली.
 "झाली की नाही महाराज तुमची रेघ लहान?"
 अकबर ते पाहून चकीतच झाला.

शनिवारी आईने इडली केली. बाबा आणि मी इडली खात होतो. मी चमचा घेतला. चमचा पाहून इडली उडाली व सांबारात बुडाली. माझा चमचा सांबारात गोल गोल फिरला. इडलीचे तुकडे तुकडे झाले. सांबार होते गरम गरम. इडलीचे तुकडे मऊ मऊ झाले. मला सांबार भात पण आवडतो. कधि कधि माझी आई डोसा व भाजी पण करते. खर सांगू? मला तर पुरणाची पोळी खूप आवडते. गणपतीचे दिवसात मोदक पण आवडतात.

गाईला दोन शिंगे व चार पाय असतात. पायांना खूर असते. एक शेपटी असते. पाठीवर पक्षी बसला की गाय शेपटी हल्घून उडघून देते. गाय चारा खाते. गाय गवत खाते. गाय पेंड खाते. गाय पाणी पिते. चारा खावून नंतर रवंथ करते. चारा खाताना गाईची मान हल्ली की तिची मानेला बांधलेली घंटा छान वाजते.

राणीचा बाग मुंबई शहरात आहे.
अनिल राणीचा बाग बघायला गेला.
तेथे कोण कोण होते ?
हिरवा पोपट झाडावर बसला होता.
कासव तलावा काठी हळूहळू चालत होते.
सिंहाने डरकाळी फोडली.

उंट फुरफुर करत होता.
रंगीत फूलपाखरू फूलांवर उडत होते.
झाडाखाली वाघाचा पिंजरा होता.
वाघ गुरगुरत होता.
